

Arrest

nr. 307 108 van 23 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. C. VANHALST
Osseghemstraat 275/4
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. C. VANHALST.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) X

1.2. Verzoekster dient op 7 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 9 maart 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 27 december 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, N. L., beschikt over de Georgische nationaliteit, bent geboren op 05/02/1998 te Gori en woonde een lange tijd in Agara, Kareli.

Na uw huwelijk verhuisde u eind november 2019 naar de grootmoeder van uw echtgenoot L. K. (CGVS nr. [...]) in het dorp Breza, dichtbij Zuid-Ossetië waar u zelf een aantal jaren woonde als kind. In juli 2020 kregen jullie samen een kind, G.

Na één jaar daar te wonen kregen jullie problemen en gingen jullie uit elkaar begin 2021 waardoor u samen met uw kind terug naar uw ouders keerde in Agara. U onderhield in het geheim echter altijd contact met uw man waarvan uw ouders niet op de hoogte waren. Zij aanvaardden uw echtgenoot namelijk niet en dwongen u om in april 2022 te scheiden van hem. U bleef bij hen wonen tot uw vertrek uit Georgië, maar verbleef wel tijdelijk in Polen van eind 2021 tot begin 2022 samen met uw man.

Uw ouders hebben problemen met uw man vanwege zijn etnische afkomst uit Zuid-Ossetië en ze denken dat hij financieel niet in staat is om u en het gezin te onderhouden.

U spreekt van psychologische onderdrukking en huiselijk geweld door uw ouders, daarom wilde u eigenlijk in het huis van uw oma in Tsinvali gaan wonen met uw eigen gezin om samen onder één dak te kunnen wonen, maar door alle problemen die daarbij komen kijken zoals het verlies van uw nationaliteit etc. heeft u daar van afgezien. Ondertussen is het voor u overigens onmogelijk om nog naar daar terug te keren, als een gevolg van de oorlog tussen Rusland en Oekraïne waarin u die laatste steunt. U zou hiervoor als een verrader beschouwd worden in Zuid-Ossetië en daardoor opgepakt of gedood kunnen worden.

Ook in de rest van Georgië vreest u hetzelfde omdat u zich soms kritisch uitlaat over het huidige regime. Aangezien uw echtgenoot Georgië diende te verlaten in april 2022 vanwege persoonlijke redenen en u niet zonder hem wilde leven besloot u het land eveneens te verlaten, samen met uw kind op 29 oktober 2022. U kwam via Polen naar België waar u op 7 november 2022 een verzoek tot internationale bescherming (VIB) indiende.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde psychologische angsten te hebben (DVZ, Vragenlijst 3.6) alsook zwanger te zijn (Vragenlijst BPN, Vraag 5), maar sprak nergens specifieke noden uit in functie van het persoonlijk onderhoud. U legde geen documenten neer om uw verklaringen te staven. Bijgevolg kan niet worden afgeleid wat de gevolgen hiervan zijn op het persoonlijk onderhoud op het CGVS. U verklaarde bovendien zelf op het CGVS dat u zich in staat voelde om aan het interview te beginnen en er werd u duidelijk aangegeven dat u het gesprek steeds mocht onderbreken indien nodig (CGVS, p. 1). Tot slot verklaarde u zelf aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat het gehoor goed verlopen was (CGVS, p. 15 & 16).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Bij een terugkeer naar Georgië vreest u bestempeld te worden als een verrader waardoor u gedood kan worden of in de gevangenis terecht komt (CGVS, p. 2). Daarnaast uit u een vrees voor uw familie, maar ook in het algemeen voor algemeen negerend gedrag van de mensen, voor uw eigen overheid en voor Rusland. Enerzijds omdat Russen constant dreigen met een oorlog te starten in Georgië, anderzijds door Russische invloed mocht u naar Zuid-Ossetië trekken: als aanhanger van Oekraïne zullen zij u daar iets ergs aandoen (CGVS, p. 9).

Allereerst dient uw vrees bij terugkeer naar Georgië van aan de start te worden gerelativeerd aangezien uw vertrek uit uw land van herkomst deels werd ingegeven door de afwezigheid van uw man. Dat u niet gescheiden van hem wil leven valt uiteraard te begrijpen (CGVS, p. 12 & 13), maar dit 'vluchtmotief' impliceert geen vrees die gekoppeld is aan een vorm van vervolging en geeft dan ook geen recht op een vorm van internationale bescherming.

Verder dienen er ernstige bedenkingen gemaakt te worden bij de geloofwaardigheid van uw andere asielmotieven.

Ten eerste worden de beweerde problemen met uw familie ongeloofwaardig geacht. U zegt dat u gevaar loopt bij uw familie en er was zagezegd sprake van dagelijks psychologisch geweld omdat u wilde verhuizen naar Zuid-Ossetië, dat zou van u een verrader maken. U moest er vernederingen en scheldpartijen ondergaan inclusief bedreigingen dat ze u gingen opsluiten en uw kind afnemen. In deze context is het volstrekt ongeloofwaardig dat u er meermaals zelf voor koos om terug naar hen te keren, dat u uw kind er drie maanden achterliet om samen met uw man naar Polen te gaan, dat ze u geld leenden zodat u naar hier kon komen en dat u nog steeds om de twee weken contact met hen heeft. Dat u vervolging riskeert door toedoen van uw ouders wordt bijgevolg niet aangenomen (CGVS, p. 6 & 8 - 10). Dat u al die tijd vasthield aan uw studie waardoor u niet in staat was om te werken hetgeen een manier kon zijn om aan uw problemen te ontsnappen, door bijvoorbeeld van thuis weg te gaan, bevestigt het vermoeden dat er in uw hoofde geen actuele vrees bestaat. Hetzelfde geldt voor de goedkope vliegtickets waarvan u spreekt waarmee u Georgië verliet en die u zo'n 1.5 maand voor vertrek aanschafte. Dit toont een gebrek aan hoogdringendheid aan (CGVS, p. 15).

Ten tweede kan u, ondanks de vraag u meerdere keren werd gesteld, niet aannemelijk maken waarom de Georgische overheid u zou viseren bij een terugkeer naar Georgië. De ene keer begint u over verhalen die u heeft gehoord over mensen die zomaar in elkaar werden geslagen of vrouwen die 'slachtoffer werden' van de politie na een klacht in te dienen tegen familie – wat in uw geval de facto niet opgaat aangezien u geen klacht heeft ingediend. De andere keer beweert u dat een vriendin uit de jeugdafdeling van Georgian Dream onder druk werd gezet en spreekt u over een voorval waarbij uw vader u wilde slaan en een vriend van hem, die tevens ex-politieman is, u op het hart drukte dat u hierover niet moest praten. Tot slot luidt het dat er een Russische revolutie aan de gang is in Georgië en iedereen die steun vanuit andere hoek ontvangt een verrader is. Nergens in deze antwoorden valt echter af te leiden waarom de Georgische overheid u persoonlijk zou viseren bij een terugkeer naar daar (CGVS, p. 12).

Dat u op één of andere manier onderdrukt of tegengehouden zou worden, omdat u er 'een andere mening' op nahoudt is niet geloofwaardig. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt namelijk dat Georgië een meerpartijstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden.

Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Wat betreft uw profiel dient op basis van het geheel van elementen in uw administratieve dossier geconcludeerd te worden dat u een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime bent. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw lidmaatschap van de jongerenafdeling van Georgian Dream bijna vijf jaar geleden afliep. Sindsdien bleef u onafhankelijk, maar nam u wel eens deel aan betogingen bijvoorbeeld. U deinsde er niet voor terug om kritiek te uiten op het regime, weliswaar steeds in privé sfeer, of gesprekken in beperkte kring, nooit publiekelijk. Op basis van dergelijke verklaringen kan u nauwelijks een criticus van het regime genoemd worden, waardoor het volstrekt ongeloofwaardig is dat de autoriteiten u hiervoor in het vizier zouden nemen, of een job u geweigerd zou worden zoals u beweert (CGVS, p. 8 & 14). Wat betreft het eenmalige feit wanneer u een slag ontving van een matrak tijdens een betoging tegen voormalig eerste minister Gakharia in 2021, is het belangrijk dat dit reeds dateert van enkele jaren geleden en evenmin van die aard is dat het om een fixatie op u persoonlijk zou gaan (CGVS, p. 13).

Ten derde betreft uw vrees ten aanzien van Rusland of anderen die u in Zuid-Ossetië kunnen raken (CGVS, p. 9) een puur hypothetische vrees aangezien er nergens uit uw verklaringen een noodzaak blijkt waarom u zich daar zou moeten begeven. Hieruit valt dan ook evenmin een nood aan bescherming af te leiden.

Tot slot haalt u aan enkele keren het slachtoffer te zijn geweest van pogingen tot aanranding, zowel door een familievriend als op de metro. Zowel als kind als op latere leeftijd toen u zelf al een kind had (CGVS, p. 13 -14). Hoewel het CGVS dergelijke voorvallen ten zeerste betreurt dienen volgende opmerkingen gemaakt te worden. Na meerdere keren de kans te hebben gehad, spreekt u nooit over een vrees in dit opzicht, het komt pas op het einde van uw onderhoud ter sprake na de vraag of u ooit fysiek werd aangevallen. Later blijkt dat het steeds om pogingen ging, die klaarblijkelijk vermeden konden worden doordat u zich bijvoorbeeld naar een andere kamer begaf. Nergens blijkt dat u in het kader hiervan fysiek werd aangeraakt, noch valt uit uw verklaringen op te maken dat u er een toekomstige vrees op nahoudt als een gevolg hiervan (CGVS, p. 13 & 14).

Verder dient tevens vastgesteld te worden dat u hoe dan ook niet aannemelijk maakte dat u niet kan rekenen op bescherming van uw nationale autoriteiten.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gender gerelateerd geweld.

De Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Er kan dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u aantoont dat bescherming in uw persoonlijke geval niet beschikbaar is. U slaagt hier echter niet in.

U zegt dat de politie u niet kan beschermen (CGVS, p. 9) en spreekt van een negatieve ervaring toen u getuige was van een misdaad en zich emotioneel onderdrukt voelde om de waarheid te verbergen. Bovendien zouden vrouwen in uw wijk tegen wie huiselijk geweld gepleegd werd en toch durfden om klacht in te dienen, ook onder druk gezet worden. Daardoor bent u nooit zelf naar de politie gestapt om uw eigen problemen aan te kaarten (CGVS, p. 11). Bovendien beweert u dat de politie niet alleen zou nalaten u te beschermen, maar u kwaadwillig pijn zou doen, u heeft een actieve vreest t.a.v. de politie op basis van 'verhalen' van andere mensen. U beweert dat politie u in het vizier zou nemen omdat u de familie heeft geschonden net als andere vrouwen die klacht hebben ingediend, maar u heeft geen klacht ingediend waardoor deze situatie sowieso niet opgaat in uw geval (CGVS, p. 12). U zou hoogstens eens een e-mail hebben gestuurd naar overheidsdiensten, maar u weet niet meer hoe dat heet, en heeft daar zagezegd geen reactie op gekregen, maar u heeft er ook geen bewijs van en kan dit bijgevolg niet aannemelijk maken. Verder heeft u nooit een andere vorm van bescherming opgezocht. U beweert dat dat niet mogelijk was, omdat u geen man bij u had, bang was en niemand zou u steunen (CGVS, p. 14 & 15). Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij in het land van herkomst op een extensieve manier heeft geprobeerd om bescherming te verkrijgen alvorens internationale bescherming aan te vragen. Met deze blote beweringen kan u niet verklaren waarom u het niet eens probeerde en maakt u allesbehalve aannemelijk dat de Georgische autoriteiten onwillig en/of onmachtig waren om u bescherming te bieden.

Ter staving van uw asielaanvraag diende u verschillende identiteitsdocumenten in zoals uw vluchtelingenkaart, identiteitskaart, geboorteakte van uw zoon en paspoort van uw zoon. Hiermee bewijst u hoogstens uw eigen identiteit en die van uw zoon, maar kan u de verklaringen van uw onderhoud niet hard maken. Ze kunnen de appreciatie van het CGVS dan ook niet ombuigen.

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de motiveringsplicht, van de principes van behoorlijk bestuur waaronder het vertrouwensbeginsel en de algemene zorgvuldigheidsplicht. Tevens vindt zij dat er sprake is van een beoordelingsfout van de commissaris-generaal.

Zij verstrekt volgende toelichting bij zijn middel:

“1. Wat betreft de paragrafen 1-2-3 van pagina 2 aangaande de motivering van het CGVS ;

Uit de verhalen van verzoekster kon in het kort samengevat worden dat zij een terugkeer naar Georgië vreest om drie redenen:

1-er is in gans Georgië de laatste tijd een enorme toename van Russische invloed en immigratie van Russen komende uit onder andere de oorlogsgebieden : de criminaliteit stijgt, het sociale status van de inheemse bevolking vermindert, prijzen stijgen, dreiging van oorlog in Georgië als antwoord op toenadering van Georgië naar de Europese Unie toe ;

2-er was reeds de problematiek van de Russische invloed in Zuid-Ossetië, problemen bij grensovergang met militairen en de bevolking ;

Zo werd verzoekster er meermaals op gewezen tijdens de grensovergang tussen Zuid-Ossetië en Georgië, dat zij een Russisch paspoort moest aanvaarden en dat zij hierdoor de Georgische nationaliteit kon behouden !

3-de problemen die verzoekster heeft met de familie van haar man, en met haar eigen vader maken het leven althinder voor haar en haar kind (nu twee kinderen !) ondraaglijk : het zoeken naar bijstand bij de interne nationale instanties, politie, ngo's en dergelijke is eerder een utopie, op paier is dat mooi doch de werkelijkheid ter plaatse is anders ;

Volgens paragraaf 3 (pagina 2 CGVS) : beweren dat het vluchtmotief gelinkt zou zijn aan de afwezigheid van haar man, is totaal uit de lucht gegrepen :

Eerst is de man uit Georgië vertrokken in april 2022 ;

Pas nadien is verzoekster vertrokken, op 29 oktober 2022, gedeeltelijk om dezelfde motieven als haar man, maar ook om andere motieven, zoals hierna aangeduid ;

2. Wat paragraaf 4 betreft (pagina 2 van CGVS)

Gezien verzoekster ernstig onder de indruk was van de familiale problemen kan maar benadrukt worden hoe ze dagelijks psychologisch geweld moest ondergaan. Als men noodgedwongen een kind bijvoorbeeld enkele maanden bij ouders of schoonouders moet achterlaten en zelfs indien men financieel een steun zou krijgen van die bewuste familie, dan is dat noodgedwongen omdat het niet anders kan, doch ervan afleiden dat het verhaal ongeloofwaardig is, getuigt van gebrek aan grondige analyse.

Het feit van een vliegtuigticket te kopen 1,5 maand voor vertrek omdat het tarief lager is, is juist het omgekeerde van wat de gedelegeerde van de CG schrijft : het is juist een bewijs van hoogdringendheid van iets op voorhand te doen, rekening houdend met een lager tarief ;

Dat indien de tijd het toelaat, zal ter zitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, een psychologisch attest bijgebracht worden om de hierdoor ontstane angsten van verzoekster te kunnen aantonen, en dus om dit belangrijk gegeven van mevrouw te kunnen integreren in het asielverhaal teneinde tot een betere besluitvorming te komen ;

3. Wat paragraaf 5-6-7-8 (pagina 2 van het CGVS) en paragrafen 1-2-3-4 (van pagina 3 van het CGVS) betreft ;

Dit zijn uiteenlopende situaties en gevaarproblemen dewelke verzoekster aanhaalt. Ook verwijst het CGVS -zelf naar ALGEMENE SITUATIES van 11 december 2023 zonder weinig concreets aan te brengen !

Het dient tot niets nl in Georgië van klacht in te dienen voor poging tot slaan of het slaan van een familielid : in die context zou de situatie nog slechter worden !

De verhalen van verzoekster worden doordrenkt door angstsymptomen te wijten aan haar slechte familiale toestand en door de te grote Russische invloed (niet enkel in Zuid-Ossetië) doch over gans Georgië door de immense immigratie van Russen : dit brengt allemaal een plotse dooréenschudding van de wankele overheidsstructuren, en politieke partijen ;

Voornamelijk in verkiezingsperiodes worden mensen benaderd om te stemmen voor de regerende partij en anderzijds worden stemmen geronseld voor de oppositie : bepaalde mensen lopen het risico hun job te verliezen. Indien verzoekster het heeft over een lidmaatschap van x jaren geleden, bij Georgian Dreams en ze niet terugdeinzde om kritiek te uiten tegen het regime door deel te nemen aan betogingen, niets in minder waar dat ze niet in het vizier zou komen van bepaalde autoriteiten in geval van terugkeer naar Georgië.

Dit algemeen erg onstabiel gevoel in een land voor een moeder met één minderjarig kind (ten tijde van de aanvraag internationale bescherming) (nota : nu zijn er twee minderjarige kinderen), verhoogt de angstsymptomen van een individu, dat zeker in deze omstandigheden geen hulp kan inroepen bij de nationale instanties, van een muterende onzekere natie : het enige wat overblijft is het land ontvluchten, zonder daarvoor heel punctuele geberutenissen te kunnen voorleggen aan het CGVS – dat dit ook tot uiting komt in een korte weergave van het CG in de paragrafen 5 en 6 (op pagina 3 van de motivering CGVS) (aanranding of poging tot aanranding gepaard gaande met toekomstige vrees) ;

4. Wat de paragrafen 7-8-9 (pagina 3 CGVS) en 1-2-3-4-5 (pagina 4 van het CGVS) betreft :

Verzoekster heeft het in haar asielaanvraag meermaals over het familiaal geweld en dergelijke. Dat Georgië het huiselijk geweld voorziet in de Strafwet en dat er diverse actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en de slachtoffers te beschermen, dat ngo's opvangtehuizen beheren, dat de ordediensten beter reageren op deze fenomenen is allemaal zeer goed.

De werkelijkheid is anders : zoals verzoekster aanduidt in geval van klacht wordt betrokkene in het vizier genomen, met alle (negatieve) gevolgen vandien, reden temeer dat verzoekster haar afwezigheid van actie op dit vlak tracht te bewijzen door het aanhalen van andere gevallen die zij gekend heeft.

De CG schrijft in paragraaf 5 (pagina 4) "Verder heeft u nooit een andere vorm van bescherming opgezocht" Zij antwoordt "....dat het niet mogelijk was, omdat zij geen man had, en bang was en niemand haar zou steunen".

Dat is de pure werkelijkheid, daarom heeft zij met haar kind Georgië ontvlucht om bij haar man te komen die x tijd voordien Georgië ontvlucht was.

Dat dit verzoekschrift eventueel nog ter zitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan aangevuld worden met documenten: namelijk bewijs van huwelijk, en echtscheiding (documenten bevinden zich in Georgië) en indien tijdig mogelijk een psychologisch rapport ; Dat als gevolg van een door de familie gedwongen echtscheiding de gevolgen niet ideaal zijn voor de kinderen, nl de geboorteaktes van de kinderen dragen een verschillende familienaam of zelfs totale afwezigheid van één ouder op de akte."

2.2. Verzoekster legt ter ondersteuning van haar verzoekschrift volgend overtuigingsstuk neer:
"Stuk 2 : Geboorteakte van L. A., geboren te Gent op 23.08.2023".

3. Aanvullende nota

Verzoekster maakt ter terechtzitting op 4 april 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin zij volgend overtuigingsstuk voegt:

"De Standaard, E. Cukier, "Zuid-Ossetië, waar Rusland stukje bij beetje grondgebied inneemt" van 12 maart 2024".

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekster op de motieven uit, houdt in dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

4.5. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Wat betreft de bijzondere procedurele noden van verzoekster, leest de Raad in de bestreden beslissing als volgt terug:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde psychologische angsten te hebben (DVZ, Vragenlijst 3.6) alsook zwanger te zijn (Vragenlijst BPN, Vraag 5), maar sprak nergens specifieke noden uit in functie van het persoonlijk onderhoud. U legde geen documenten neer om uw verklaringen te staven. Bijgevolg kan niet worden afgeleid wat de gevolgen hiervan zijn op het persoonlijk onderhoud op het CGVS. U verklaarde bovendien zelf op het CGVS dat u zich in staat voelde om aan het interview te beginnen en er werd u duidelijk aangegeven dat u het gesprek steeds mocht onderbreken indien nodig (CGVS, p. 1). Tot slot verklaarde u zelf aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat het gehoor goed verlopen was (CGVS, p. 15 & 16).” Verzoekster toont niet aan dat de aan haar geboden steunmaatregelen niet afdoende waren, opdat zij volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming. Waar verzoekster stelt dat ze angsten heeft, stelt de Raad vast dat er geen enkel medisch attest voorligt, ter attestering van deze psychologische kwetsbaarheid. De psychologische kwetsbaarheid kan niet louter op basis van verzoekers eigen diagnostisering worden aangenomen. Verzoekster concretiseert ook geenszins op welke wijze deze kwetsbaarheid haar zou hebben verhinderd om volwaardig deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. Ook uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijken geen incidenten of problemen, gelinkt aan een psychologische kwetsbaarheid. Zoals de commissaris-generaal ook reeds stelde in de bestreden beslissing, werd verzoekster op het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd of zij alle redenen heeft kunnen vertellen waarom zij Georgië heeft verlaten en of zij de vragen en de tolk begreep. Verzoekster antwoordde bevestigend op deze vragen (zie NPO, p. 15-16). Verzoeksters advocaat werd op het einde van het persoonlijk onderhoud ook de mogelijkheid geboden om opmerkingen te formuleren en heeft niets aangehaald over de wijze waarop het persoonlijk onderhoud is verlopen (zie NPO, p. 16). Hij haalde enkel aan dat verzoekster mogelijks dingen was vergeten door de stress maar werd er door de *protection officer* op gewezen dat ze nog de mogelijkheid hadden om later bepaalde zaken op te sturen moest ze zich toch nog meer herinneren (zie NPO, p. 16). In het licht van deze elementen, toont verzoekster niet aan dat er in haar hoofde nood was aan bijzondere steunmaatregelen.

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door haar familie omdat zij haar relatie niet goedkeuren en psychisch geweld tegen haar gebruikten. Verder vreest zij bij terugkeer naar Georgië bestempeld te worden als een verrader waardoor ze gedood zou worden

of in de gevangenis terechtkomen. In het algemeen vreest ze verder de Georgische overheid en Rusland. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

5.1.2. De commissaris-generaal oordeelt *in casu* dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten, omdat:

(a) verzoeksters vrees bij terugkeer naar Georgië moet gerelativeerd worden aangezien haar vertrek uit haar land van herkomst deels werd ingegeven door de afwezigheid van haar man waarbij het niet gescheiden willen leven van haar man geen vrees impliceert die kan gekoppeld worden aan een grond in het Vluchtelingenverdrag en geen recht geeft op internationale bescherming;

(b) de familiale problemen van verzoekster ongeloofwaardig worden geacht waarbij (i) haar verschillende verklaringen moeilijk te verzoenen zijn aangezien ze enerzijds verklaarde dagelijks slachtoffer te zijn van psychologisch geweld maar anderzijds wel meermaals er zelf voor koos om terug te keren naar haar familie, haar kind voor drie maanden bij hen achterliet om samen met haar man naar Polen te gaan, ze geld heeft geleend van hen om naar België te komen en ze nog steeds om de twee weken contact heeft met haar familie; (ii) het feit dat verzoekster vasthield aan haar studie waardoor ze niet kon werken en daardoor ook niet aan haar problemen kon ontsnappen door bijvoorbeeld ergens anders te gaan wonen, het vermoeden bevestigt dat er in haar hoofd geen actuele vrees voor vervolging bestaat en (iii) het feit dat ze goedkope vliegtuigtickets bestelde anderhalve maand voor vertrek een gebrek aan hoogdringendheid aantoont;

(c) verzoekster er niet in slaagt aannemelijk te maken dat de Georgische overheid haar zou viseren bij terugkeer waarbij (i) ze eerst vertelde over verhalen die ze had gehoord over mensen die zomaar in elkaar werden geslagen en vrouwen die slachtoffer werden van de politie na een klacht in te dienen tegen hun familie, wat niet overeenstemt met haar geval aangezien zij geen klacht heeft ingediend bij de Georgische autoriteiten; (ii) ze vervolgens beweerde dat een vriendin van haar uit de jeugdafdeling van Georgian Dream onder druk werd gezet; (iii) ze sprak over een voorval waarbij haar vader haar wilde slaan en een vriend van hem, die voor de politie gewerkt had, tegen haar zei dat ze hierover niet moest praten; (iv) ze verder nog verklaarde dat er een Russische revolutie aan de gang is in Georgië en iedereen die steun ontving vanuit een andere hoek een verrader is en (v) uit deze verklaringen niet kan worden afgeleid waarom de Georgische overheid haar persoonlijk zou viseren bij terugkeer;

(d) het niet aannemelijk is dat ze op één of andere manier onderdrukt of tegengehouden zou worden omdat ze er een andere mening op nahoudt waarbij (i) uit de objectieve informatie in het administratief dossier blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin er onregelmatigheden voorkomen zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen; (ii) er in de praktijk slechts één partij sinds de jaren 2000 aan de macht is, namelijk Georgian Dream; (iii) er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake is van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen maar doorgaans wordt het recht op vrijheid van vergadering en van betoging gerespecteerd en faciliteren de ordediensten de betogingen vaak succesvol; (iv) vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten in bepaalde situaties wel doelbewust worden gearresteerd tijdens betogingen; (v) in verkiezingsperiodes de regering(spartij) druk kan uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden en kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode ook benaderd worden om te stemmen op de regerende partij maar deze intimidatiepogingen, die voornamelijk van psychologische aard zijn zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen en (vi) er actueel geen sprake is van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten of critici van het huidige regime;

(e) uit het geheel van de elementen in het administratief dossier geconcludeerd kan worden dat verzoekster een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime is waarbij (i) uit verzoeksters verklaringen blijkt dat haar lidmaatschap van de jongerenafdeling van Georgian Dream bijna vijf jaar geleden afliep, ze sindsdien onafhankelijk bleef maar wel eens deelnam aan betogingen en ze er niet voor terug deinsde om kritiek te uiten op het huidige Georgische regime maar dit steeds deed in de privésfeer of in gesprekken in beperkte kring; (ii) uit deze verklaringen blijkt dat verzoekster nauwelijks een criticus van het regime genoemd kan worden waardoor het volstrekt ongeloofwaardig zou zijn dat de autoriteiten haar om deze redenen in het vizier zouden nemen of haar een job zouden weigeren zoals ze beweerde en (iii) de slag die ze kreeg met een matras tijdens een betoging tegen voormalig eerste minister Gakharia in 2021 reeds dateert van enkele jaren geleden en verzoekster hierbij niet persoonlijk werd geviseerd;

(f) haar vrees ten aanzien van Rusland of anderen die haar in Zuid-Ossetië zouden kunnen raken puur hypothetisch is aangezien er nergens uit haar verklaringen blijkt waarom ze zich naar daar zou moeten begeven;

(g) verzoekster verklaarde enkele keren het slachtoffer te zijn geweest van pogingen tot aanranding maar nergens blijkt dat ze in het kader hiervan fysiek werd aangeraakt, noch valt uit haar verklaringen op te maken dat ze hiervoor een toekomstige vrees koestert waarbij (i) ze tijdens het persoonlijk onderhoud nooit spreekt over deze vrees en dit pas op het einde van het persoonlijk onderhoud ter sprake brengt na de vraag of ze ooit fysiek werd aangevallen en (ii) verzoekster later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat het enkel om pogingen ging en deze vermeden konden worden door zich naar een andere kamer te begeven;

(h) verzoekster niet aannemelijk maakt dat ze niet kan rekenen op bescherming van de nationale autoriteiten waarbij (i) de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, maar uit de beschikbare informatie niet blijkt dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld; (ii) er redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekster aantoont dat bescherming in haar persoonlijke geval niet beschikbaar is en hier niet in slaagt; (iii) ze enkel verklaarde dat de politie haar niet kan beschermen en daarbij een negatieve ervaring aanhaalde toen ze getuige was van een misdaad en zich emotioneel onderdrukt voelde om niet de waarheid te vertellen; (iv) ze niet naar de politie zou zijn gestapt omdat vrouwen in haar wijk die slachtoffer werden van huiselijk geweld en klacht hadden ingediend, onder druk werden gezet; (v) zij beweerde dat de politie niet alleen zou nalaten haar te beschermen maar haar ook kwaadwillig pijn zou doen; (vi) ze verklaarde dat de politie haar in het vizier zou nemen omdat ze de eer van de familie zou hebben geschonden net als andere vrouwen die klacht hebben ingediend maar deze situatie niet opgaat omdat verzoekster geen klacht heeft ingediend; (vii) verzoekster hoogstens een e-mail zou hebben verstuurd naar de overheidsdiensten maar ze er niet in slaagt dit aannemelijk te maken aangezien ze de naam van de dienst naar wie ze de mail heeft gestuurd, niet meer weet en ze geen bewijs heeft dat de dienst niet gereageerd heeft en (viii) van een verzoekster om internationale bescherming mag worden verwacht dat zij in het land van herkomst op een extensieve manier heeft geprobeerd om bescherming te verkrijgen alvorens internationale bescherming aan te vragen;

(i) verzoekster ter staving van haar asielaanvraag verschillende identiteitsdocumenten neerlegt maar hiermee de beoordeling van de commissaris-generaal niet kan ombuigen waarbij ze met deze documenten hoogstens haar eigen identiteit en die van haar zoon bewijst.

5.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

5.1.4. De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

5.1.5. Volgens verzoekster is de reden dat ze haar land van herkomst heeft verlaten niet gelinkt aan de afwezigheid van haar man aldaar. Ze stelt dat ze wel degelijk ook eigen redenen had om Georgië te verlaten, naast die van haar man. De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal niet stelt dat zij alleen omwille van haar man Georgië zou hebben verlaten, maar dat dit wel deels de reden vormt van haar vertrek. De Raad wijst er, in navolging van de commissaris-generaal, op dat het niet willen leven in Georgië zonder haar man geen vrees is die gekoppeld kan worden aan een grond van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie en verzoekster op basis van deze reden dan ook geen internationale bescherming kan krijgen. Verder merkt de Raad op dat de commissaris-generaal tevens een beoordeling heeft gemaakt van de overige door verzoekster ingeroepen vluchtmotieven, zodat de weigeringsbeslissing in haar hoofde geenszins is beperkt tot de vaststelling dat zij haar echtgenoot is gevolgd.

5.1.6. Verzoekster stelt verder dat er wel degelijk dagelijks psychologisch geweld werd gebruikt door haar familie tegenover haar. Volgens verzoekster heeft ze haar kind drie maanden bij haar familie gelaten en geld geleend bij hen omdat het niet anders kon. De Raad merkt echter op dat verzoekster nog aan het studeren was in Georgië en nooit een job heeft gezocht zodat ze niet langer de steun van haar familie nodig had. Indien er werkelijk sprake is van dagelijks psychologisch geweld kan er verwacht worden dat verzoekster alles probeert om uit deze situatie te ontsnappen zoals bijvoorbeeld een job zoeken zodat ze het huis van haar familie kan verlaten. Ze heeft ook nog om de twee weken contact met haar familie (zie NPO, p. 9), wat moeilijk te verzoenen valt met haar vrees voor haar familie. Dat ze haar kind ook drie maanden zou achterlaten bij haar familie die volgens haar dagelijks psychisch geweld tegen haar gebruikte, doet ook ernstig twifelen aan de geloofwaardigheid van haar problemen met haar familie. Verzoekster haalt verder nog aan dat het juist een teken van hoogdringendheid is dat ze het vliegticket anderhalve maand op voorhand heeft gekocht. Deze redenering kan door de Raad niet worden bijgetreden. Indien verzoekster werkelijk dagelijks slachtoffer was van psychisch geweld en hiervoor diende te vluchten uit haar herkomstland, kan er verwacht worden dat ze een vliegticket koopt waarmee ze zo snel mogelijk het land kan verlaten en niet pas anderhalve maand later, zelfs al was het aan een lager tarief. Het is bovendien bijzonder onaannemelijk dat verzoekers familie haar het nodige geld zouden lenen om uit Georgië te vluchten, indien zij daadwerkelijk de reden waren waarom verzoekster haar herkomstland wilde verlaten. Verzoekster stelt dat ze een psychologisch attest gaat neerleggen voor de Raad ter staving van haar angsten die ze heeft door het geweld dat haar familie tegen haar gebruikte. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster dit niet heeft neergelegd.

5.1.7. Verzoekster stelt dat een klacht over het feit dat ze geslagen werd door een familielid niets uithaalt en de situatie alleen maar verslechtert. De Raad wijst er in dit verband op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. In dit verband dient erop te worden gewezen

dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster nooit heeft geprobeerd om bescherming te zoeken bij de Georgische autoriteiten, niettegenstaande dat dit van haar kon worden verwacht. De Raad wijst er in dit verband op dat, specifiek met betrekking tot de situatie van huiselijk geweld, uit de door de commissaris-generaal beschikbaar gestelde landeninformatie (COI Focus "Georgië. Algemene situatie" van 11 december 2023) blijkt dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het *Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department* opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gender gerelateerd geweld.

De Georgische Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangthuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijft evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Eén van de EU-aanbevelingen voor Georgië met het oog op het verwerven van de status van kandidaat-lidstaat beoogt het verbeteren van gendergelijkheid en vooruitgang in de strijd tegen huiselijk geweld. Deze aanbeveling wordt in november 2023 beschouwd als volledig geïmplementeerd. Het aanpassen van de definitie van verkrachting blijft een werkpunt. Een positieve evolutie is het feit dat het na

een wetswijziging in december 2022 niet langer vereist is om de status van slachtoffer te hebben om in aanmerking te komen voor publieke diensten, zoals toegang tot vluchthuizen, psychologische hulp en rechtsbijstand. Het wegnemen van deze bureaucratische hindernissen moet ervoor zorgen dat slachtoffers sneller en efficiënter geholpen worden.

5.1.8. Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. De Raad wijst erop dat verzoekster zelf geen landeninformatie aanbrengt waaruit het tegendeel zou blijken. Het gegeven dat er op vlakken ruimte is voor verbetering, betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om (haar) bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Het komt bijgevolg aan verzoekster zelf toe om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Zij slaagt hierin evenwel niet. Verzoekster toont niet aan dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

5.1.9. De Raad stelt vast dat verzoekster nooit een poging heeft ondernomen om de handelingen van haar familie bij de bevoegde Georgische autoriteiten aan te klagen. De commissaris-generaal kan dan ook worden bijgetreden waar hij vaststelt dat: *“U zegt dat de politie u niet kan beschermen (CGVS, p. 9) en spreekt van een negatieve ervaring toen u getuige was van een misdaad en zich emotioneel onderdrukt voelde om de waarheid te verbergen. Bovendien zouden vrouwen in uw wijk tegen wie huiselijk geweld gepleegd werd en toch durfden om klacht in te dienen, ook onder druk gezet worden. Daardoor bent u nooit zelf naar de politie gestapt om uw eigen problemen aan te kaarten (CGVS, p. 11). Bovendien beweert u dat de politie niet alleen zou nalaten u te beschermen, maar u kwaadwillig pijn zou doen, u heeft een actieve vrees t.a.v. de politie op basis van ‘verhalen’ van andere mensen. U beweert dat politie u in het vizier zou nemen omdat u de familie heeft geschonden net als andere vrouwen die klacht hebben ingediend, maar u heeft geen klacht ingediend waardoor deze situatie sowieso niet opgaat in uw geval (CGVS, p. 12). U zou hoogstens eens een e-mail hebben gestuurd naar overheidsdiensten, maar u weet niet meer hoe dat heet, en heeft daar zagezegd geen reactie op gekregen, maar u heeft er ook geen bewijs van en kan dit bijgevolg niet aannemelijk maken. Verder heeft u nooit een andere vorm van bescherming opgezocht. U beweert dat dat niet mogelijk was, omdat u geen man bij u had, bang was en niemand zou u steunen (CGVS, p. 14 & 15). Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij in het land van herkomst op een extensieve manier heeft geprobeerd om bescherming te verkrijgen alvorens internationale bescherming aan te vragen. Met deze blote beweringen kan u niet verklaren waarom u het niet eens probeerde en maakt u allesbehalve aannemelijk dat de Georgische autoriteiten onwillig en/of onmachtig waren om u bescherming te bieden.”* Verzoekster slaagt er niet in gedetailleerde verklaringen te geven over andere vrouwen die een klacht zouden hebben ingediend en door de politie in het vizier werden genomen (zie NPO, p. 11-12). Ze verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud immers alleen dat: *“Ik heb totaal geen vertrouwen in politie want in onze wijk gebeurde heel dikwijls huiselijk geweld en de vrouwen die hebben gedurfd om klacht in te dienen, moesten nog meer druk ondergaan”* (zie NPO, p. 11). Dit betreffen dan ook niet meer dan blote beweringen die nergens gestaafd worden met concrete elementen. Waar verzoekster verder in haar verzoekschrift nog stelt dat zij geen andere vorm van bescherming heeft gezocht omdat zij geen man had, ze bang was dat niemand haar ging steunen en ze daarom met haar kind Georgië is ontvlucht, wijst de Raad erop dat van een verzoekster om internationale bescherming wel degelijk mag verwacht worden dat ze eerst een beroep doet op de nationale autoriteiten om bescherming te verkrijgen, wat verzoekster niet gedaan heeft aangezien ze geen enkele klacht tegen haar familie heeft ingediend en zich zelfs niet meer kan herinneren naar welke overheidsdienst ze een mail zou hebben gestuurd in verband met haar problemen (zie NPO, p. 14). Ze legt ook geen bewijs neer van het feit dat ze die mail verstuurd zou hebben. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij geen beroep zou kunnen doen op de nationale beschermingsautoriteiten, indien haar familie haar zouden viseren. In zoverre verzoekster zou refereren aan haar profiel als opposante teneinde aannemelijk te maken dat de Georgische overheid onwillig zou zijn om haar bescherming te bieden, wijst de Raad erop dat uit het volgende punt blijkt dat verzoekster geenszins aannemelijk maakt een problematisch politiek profiel te hebben (zie *infra*).

5.1.10. Wat betreft de vrees ten aanzien van de Georgische autoriteiten, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij vaststelt dat: *“Ten tweede kan u, ondanks de vraag u meerdere keren werd gesteld, niet aannemelijk maken waarom de Georgische overheid u zou viseren bij een terugkeer naar*

Georgië. De ene keer begint u over verhalen die u heeft gehoord over mensen die zomaar in elkaar werden geslagen of vrouwen die 'slachtoffer werden' van de politie na een klacht in te dienen tegen familie – wat in uw geval de facto niet opgaat aangezien u geen klacht heeft ingediend. De andere keer beweert u dat een vriendin uit de jeugdafdeling van Georgian Dream onder druk werd gezet en spreekt u over een voorval waarbij uw vader u wilde slaan en een vriend van hem, die tevens ex-politieman is, u op het hart drukte dat u hierover niet moest praten. Tot slot luidt het dat er een Russische revolutie aan de gang is in Georgië en iedereen die steun vanuit andere hoek ontvangt een verrader is. Nergens in deze antwoorden valt echter af te leiden waarom de Georgische overheid u persoonlijk zou viseren bij een terugkeer naar daar (CGVS, p. 12).

Dat u op één of andere manier onderdrukt of tegengehouden zou worden, omdat u er 'een andere mening' op nahoudt is niet geloofwaardig. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt namelijk dat Georgië een meerpartijstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden.

Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Wat betreft uw profiel dient op basis van het geheel van elementen in uw administratieve dossier geconcludeerd te worden dat u een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime bent. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw lidmaatschap van de jongerenafdeling van Georgian Dream bijna vijf jaar geleden afliep. Sindsdien bleef u onafhankelijk, maar nam u wel eens deel aan betogingen bijvoorbeeld. U deinsde er niet voor terug om kritiek te uiten op het regime, weliswaar steeds in privé sfeer, of gesprekken in beperkte kring, nooit publiekelijk. Op basis van dergelijke verklaringen kan u nauwelijks een criticus van het regime genoemd worden, waardoor het volstrekt ongeloofwaardig is dat de autoriteiten u hiervoor in het vizier zouden nemen, of een job u geweigerd zou worden zoals u beweert (CGVS, p. 8 & 14). Wat betreft het eenmalige feit wanneer u een slag ontving van een matrak tijdens een betoging tegen voormalig eerste minister Gakharia in 2021, is het belangrijk dat dit reeds dateert van enkele jaren geleden en evenmin van die aard is dat het om een fixatie op u persoonlijk zou gaan (CGVS, p. 13).” Volgens verzoekster werd ze wel degelijk persoonlijk door de Georgische autoriteiten geviséerd doordat ze kritiek uitte op het huidige regime

en deelnam aan betogingen. Ze slaagt er echter niet in dit *in concreto* aan te tonen. Het enige wat ze hierover verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud is dat ze ooit eens geslagen werd met een matras tijdens een betoging (zie NPO, p. 13). Hieruit kan echter niet afgeleid worden dat zij persoonlijk omwille van haar kritiek op het regime, in private kringen, en haar deelname aan betogingen door de Georgische autoriteiten werd geveiseerd. Met het algemene en ongefundeerde betoog dat in verkiezingsperiodes mensen geronseld worden om te stemmen voor de regerende partij maar ook voor de oppositie, dat bepaalde mensen dreigen hun job te verliezen en dat Georgië in het algemeen een onstabiel land is voor een moeder met minderjarige kinderen, slaagt verzoekster er niet in de vaststellingen van de commissaris-generaal in een ander daglicht te plaatsen.

5.1.11. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij in zijn beoordeling, die door verzoekster onbesproken wordt gelaten, waar zij stelt dat: *“Ten derde betreft uw vrees ten aanzien van Rusland of anderen die u in Zuid-Ossetië kunnen raken (CGVS, p. 9) een puur hypothetische vrees aangezien er nergens uit uw verklaringen een noodzaak blijkt waarom u zich daar zou moeten begeven. Hieruit valt dan ook evenmin een nood aan bescherming af te leiden.”* en *“Tot slot haalt u aan enkele keren het slachtoffer te zijn geweest van pogingen tot aanranding, zowel door een familievriend als op de metro. Zowel als kind als op latere leeftijd toen u zelf al een kind had (CGVS, p. 13 -14). Hoewel het CGVS dergelijke voorvallen ten zeerste betreurt dienen volgende opmerkingen gemaakt te worden. Na meerdere keren de kans te hebben gehad, spreekt u nooit over een vrees in dit opzicht, het komt pas op het einde van uw onderhoud ter sprake na de vraag of u ooit fysiek werd aangevallen. Later blijkt dat het steeds om pogingen ging, die klaarblijkelijk vermeden konden worden doordat u zich bijvoorbeeld naar een andere kamer begaf. Nergens blijkt dat u in het kader hiervan fysiek werd aangeraakt, noch valt uit uw verklaringen op te maken dat u er een toekomstige vrees op nahoudt als een gevolg hiervan (CGVS, p. 13 & 14).”*

5.1.12. Waar verzoekster nog stelt dat *“er is in gans Georgië de laatste tijd een enorme toename van Russische invloed en immigratie van Russen komende uit onder andere de oorlogsgebieden : de criminaliteit stijgt, het sociale status van de inheemse bevolking vermindert, prijzen stijgen, dreiging van oorlog in Georgië als antwoord op toenadering van Georgië naar de Europese Unie toe”*, wijst de Raad erop dat verzoekster met dit veralgemeend en niet nader toegespitst betoog geen persoonlijke vervolgingsvrees aannemelijk maakt.

5.1.13. De commissaris-generaal wordt ook bijgetreden in zijn beoordeling van de neergelegde stukken, die door verzoekster eveneens onbesproken wordt gelaten: *“Ter staving van uw asielaanvraag diende u verschillende identiteitsdocumenten in zoals uw vluchtelingenkaart, identiteitskaart, geboorteakte van uw zoon en paspoort van uw zoon. Hiermee bewijst u hoogstens uw eigen identiteit en die van uw zoon, maar kan u de verklaringen van uw onderhoud niet hard maken.”* Wat betreft de geboorteakte die wordt toegevoegd aan het verzoekschrift, wijst de Raad erop dat dit de identiteit en de geboorte van verzoeksters dochter aantoont, maar geen uitstaans heeft met haar vluchtmotieven. Wat betreft het krantenartikel dat via aanvullende nota werd neergelegd ter terechtzitting, wijst de Raad erop dat dit gaat over de inneming van grensgebied van Georgië door Rusland, maar hieruit geen persoonlijke vrees kan afgeleid worden ten aanzien van verzoekster. Er wordt ook geen verdere duiding gegeven bij het artikel over wat verzoekster hier juist mee wil aantonen. In zoverre verzoekster hiermee zou willen aantonen dat Rusland de macht in Zuid-Ossetië feitelijk in handen heeft waardoor ze daar niet zou kunnen terugkeren, wijst de Raad erop dat verzoekster niet moet terugkeren naar Zuid-Ossetië maar zich elders in Georgië kan vestigen aangezien ze er niet in geslaagd is haar vrees aannemelijk te maken. Waar verzoekster verder nog stelt dat ze een echtscheidingsakte, een huwelijksakte en indien er nog tijd is een psychologisch attest zou neerleggen, wijst de Raad erop dat in het kader van huidig beroep dit niet is neergelegd voor de Raad.

5.1.14. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Georgië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift of aanvullende nota enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekster brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg verzoekster de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES